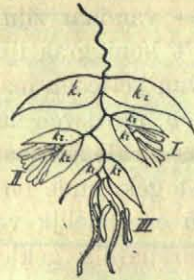

behoort te zijn; deze bloempjes zijn grooter dan die van *Poa annua*, dus het onderzoek zal u niet zoo heel moeilijk vallen. En als ge nu in de beide onderste bloempjes met de beste loupe ter wereld geen stampers kunt vinden, word daar dan maar

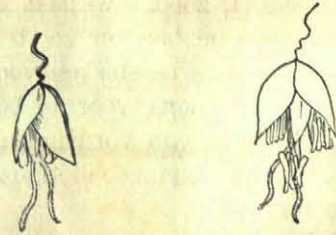

Aartje van *Hierochloa Odorata* (schematisch, $\times 3$)
k₁ en k₂: kelkkafjes; kr.: kroonkafjes.

niet al te verdrietig om, want die zijn er niet in. Zoek om dezelfde reden in het derde bloempje, dat zich wél in het bezit van een stamper verheugt, maar liever niet naar de derde meeldraad.

Maar één ding zult ge van zelf nog wel opmerken, en wel dit. In elk aartje begint het eindbloempje eerder te bloeien, dan de beide andere. En in dit eindbloempje komen de stempels weer een paar uur vroeger te voorschijn, dan de meeldraden. Ge begrijpt wel, dat hierdoor weer groote kans ontstaat voor kruisbestuiving, waar ge stellig al wel eens meer

van gehoord hebt. Let ook eens op de geweldige snelheid waarmee de meeldraden te voorschijn schieten. Zoo even zaten ze nog tusschen de kroonkafjes verscholen en nu hangen ze ineens te bungelen aan helmdraden, die wel tweemaal zoo

Twee aartjes van *Hierochloa Odorata*, in verschillende tijdperken van bloei ($\times 3$).

lang zijn als 't heele bloempje. 't Is wel de moeite waard een kwartiertje achtereen bijeen bouquetje reukgras te gaan zitten kijken, om getuige te zijn van dat uitkomen der meeldraden. Vooral voor degenen die zich een plant voorstellen als een wezen, is dat een verrassend schouwspel. Ja, en de grassen kunnen nog heel andere bewegingen maken, daar hoop ik u de volgende maanden meer van te laten zien. Maar voor heden is 't genoeg: ik mag niet te lang over mijn grassen praten.

JAC. P. THIJSSÉ.

A Z A L E A ' S.

Bij een goede behandeling kunnen Azalea's honderd jaar oud worden en jaar in jaar uit een overvloed geven van de prachtigste bloemen. Ik weet wel, dat verscheiden menschen, die wel eens in Februari of Maart met een bloeiende Azalea verblijd zijn, een heel andere meening zijn toegedaan en zeer tot hun spijt hebben moeten ervaren, dat ze in 't volgend voorjaar niets aan hun plant hadden. Dat ligt evenwel aan de behandeling.

Maar al te dikwijls wordt vergeten, dat de Azalea's, die in onze bloemenwinkels in 't voorjaar te koop worden aangeboden, eigenlijk geen kamerplanten, maar kasplanten zijn, en dus behoefte hebben aan een geregeld vrij hooge temperatuur en een daaraan geëvenredigde vochtigheidstoestand van de lucht. Nu vulkachels overal al meer en meer in gebruik beginnen te komen, hebben onze planten het al vrij wat beter dan vroeger, toen ze in de loop van een etmaal soms temperatuurverschillen van dertig of veertig graden Fahrenheit te verduren hadden. Daar kan geen enkele plant tegen en wel 't allerminst de Azalea. 't Is ook een algemeene fout, dat de

lucht in onze kamers veel te droog is. Daar kom ik misschien later nog wel eens op terug.

Een Azalea moet dus voorzichtig behandeld worden, bewaard tegen tocht en koude, en ook tegen droogte. Iedere dag moet de plant begoten en besproeid worden; 't spreekt vanzelf, dat men daarbij tegelijk voor goede draineering der potten moet waken. Zooeven had ik het erover, dat de nieuwe vulkachels een zegening voor onze kamerplanten te noemen zijn. Daarentegen zijn de waterleidingen een groot gevaar. Wat toch doet men dikwijls? Het heldere frissche water wordt zoo versch uit de kraan over de bloemen gegoten. 't Is dan veel te koud, waarbij dan nog komt, dat 't duinwater meestal „hard” is. Begiet bij voorkeur met regen- of bronwater, en kunt ge niet anders dan duinwater krijgen, zorg er dan tenminste nog altijd voor, dat het niet te koud is. Maar afgekookt water moogt ge ook niet gebruiken, dat is door zijn gebrek aan lucht weer zeer schadelijk. Een aardig leekenmiddeltje, waar ik niets kwaads van zeggen kan, is de planten te begieten met het spoelwater van de theekopjes. *Practica est multiplex*. Maar nu het voornaamste.

Uw zorg voor de plant moet verdubbelen tegen de tijd, dat het bloeien gedaan raakt. De meeste menschen zeggen: hè, wat wordt mijn pot leelijk, hij moet maar gauw worden opgeruimd. Dan laten ze hem ter wille van een enkele bloem nog een half weekje onverzorgd staan en stoppen hem dan eindelijk — einde April — ergens in een hoekje van de tuin in de volle grond. Daar zal hij wel weer van bekomen!

Ga eens even na: de plant, die maanden lang een temperatuur heeft genoten van minstens 60° F. wordt nu zonder eenige overgang blootgesteld aan het koele lenteweer en de nijpende nachtvorst. En dat nog in een tijd, dat de plant zijn krachten dubbel noodig heeft. Want onmiddellijk na het bloeien, begint de Azalea hout te vormen, met nieuwe bladeren en bloemknoppen voor 't volgend jaar. En om hierin naar behooren te kunnen slagen heeft deze Indische plant noodig: warmte, vochtigheid en voedsel. Warmte kan hij in de tuin niet krijgen: dus houd hem binnen en blijf hem verzorgen en koesteren, alsof hij nog de schoonste schat van bloemen droeg! Geef hem zoo noodig een nieuwe, ietwat grootere pot — niet al te groot, want dan bereikt ge uw doel evenmin. Geef hem verse grond, bestaande uit wat klei, veenaarde, zand en goede rijpe bladgrond en zorg door een laagje houtskool of potscherven voor goede draineering. Zorg voor goed voedsel: 't eigenlijk onverschillig van welken aard: koemest is goed, maar roetwater of kunstmatige bloemenmest zijn ook best te gebruiken. Bedenk hierbij altijd, dat de gulden regel voor voeding van planten luidt: 't is beter veelvuldige slappe voedingsoplossingen toe te dienen, dan een enkele keer een te sterke. Te sterke voeding veroorzaakt het verdrogen en afvallen van knoppen en bladeren: men zegt dan, dat de plant verbrandt. Nog iets, maar daar moet ge tijdens 't bloeien reeds op letten. Iedere bloem van uw plant is eigenlijk ervoor bestemd, om ten slotte zaad te leveren. Nu weet ik niet, of ge er veel om geeft, om zaad van uw planten te krijgen, maar dit kan ik u wel zeggen,

dat het vormen van zaad heel veel van de krachten van een plant vergt. Eén zaadje kost hem meer kracht en moeite dan twintig blaadjes. En daarom, is het u er alleen om te doen, om 't volgend jaar een mooi bloeiend boompje te hebben, snij dan nu telkens de bloemen af, even voordat ze gaan verwelken; dan heeft er in 't geheel geen zaadvorming plaats. Verwijder om dezelfde reden — om kracht te besparen — alle ziekelijke of misvormde loten en alle takken, die te wijd uitstaan.

En nu — in Juni of Juli kunt ge eraan denken, om de planten buiten te plaatsen, want de frissche lucht en de zomerzon moeten ze toch ook genieten. Zorg hier ook weer voor langzame overgangen. Zet uw pot eerst een paar weken op een plek waar niet al te veel zon komt, (niet onder boomen), geef langzamerhand meer zon — eindelijk zelfs zeer veel. Alle deelen van de plant moeten daarvan evenveel profiteeren, draai dus de pot van tijd tot tijd om — en vooral, vergeet niet voor vochtigheid te zorgen, als onze lieve nazomer soms in dit opzicht eens in gebreke mocht blijven. Ge zult merken, dat ik mijn Azalea's in de potten laat en niet in de volle grond zet. Dit laatste kunt ge ook wel doen, maar zorg dan ervoor, dat de grond rondom uw plant goed vastgestampt wordt. Azalea's behooren tot de groote familie van de Heide-planten (Ericaceae), zij houden dan ook van een vaste, dichte bodem; hun wortels vormen een vaste ijzerharde kluit. Wanneer die nu omringd zijn door al te losse grond, dan loopt daarin al 't water weg, terwijl de wortelpruik van dorst versmacht. Dit is ook de reden waarom de Azalea niet al te ruim gepot mag wezen.

In 't begin van October moeten de planten noodig naar binnen, langzamerhand worden ze aan wat hooger temperatuur blootgesteld — kouder dan 40° F. mogen ze nooit staan. Als ze dan einde October aan een temperatuur van 60° F. gewoon zijn, kunt ge u met Kerstfeest of Nieuwejaar aan de schoone bloemen verlustigen, vooral, als ge nog de voorzorg neemt de kleine en onoogelijke knoppen bijtijds te verwijderen.

H. ORTUS.

Een goed plekje om te Botaniseeren.

En verzoek in de 2de aflevering van *De levende Natuur*, eerst nu door mij in een portefeuille ontvangen, geeft mij aanleiding om de aandacht te vestigen op deze streek als een heerlijk oord voor liefhebbers van botanie. De heer E. Hs. wil graag de verschillende groeiplaatsen kennen van de *kievitsbloem* en men zal hem een genoegen doen, door hem de noodige inlichtingen te verstrekken.

Welnu, hij moet dan eens naar Haren gaan en een tien minuten van uit het dorp in westelijke richting wandelen, tot hij bij de Overvaart aan het Noord-Willemskanaal komt. Vroeger werd men daar met een bootje overgezet; thans kan de voetganger er langs een smalle brug passeeren. Onmiddellijk bij die brug, aan de oostzijde van het kanaal, vindt hij een laag, driehoekig stuk weideland en daar is